

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych.

Zeszyt I. — Wydany i rozesłany dnia 10 stycznia 1871.

1.

Rozporządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 22 grudnia 1870,

mocą którego rozporządzenie z dnia 12 lipca 1869 względem zakładów do kształcenia nauczycieli i nauczycielek bez zmiany, rozporządzenie zaś z dnia 15 listopada 1869 względem egzaminów nauczycielskich do szkół ludowych i miejskich z kilku zmianami na księstwo Krainę rozciągniętem zostaje.

Obowiązujące dla księstwa Krainy.

Po wysłuchaniu krainiejskiej rady szkolnej krajowej uznaję za stosowne rozciągnąć na księstwo Krainę rozporządzenie ministeryalne z dnia 12 lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 131) względem zakładów do kształcenia nauczycieli i nauczycielek, bez zmiany, tudzież rozporządzenie ministeryalne z dnia 15 listopada 1869 (Dz. u. p. Nr. 168) zawierające postanowienia względem egzaminów nauczycielskich do szkół ludowych i miejskich z następującymi zmianami:

- a) Na siedzibę komisji egzaminacyjnej (§. 2 rozporządzenia) wyznacza się także Lublanę;
- b) pomiędzy przedmiotami do egzaminowania w miejsce „języka niemieckiego“ (§. 19, 1 rozporządzenia), przyjmuje się „język wykładowy“.

Zarazem uznaję za potrzebne wydać następujące rozporządzenia:

1. Kurs kształcenia nauczycieli ma trwać w Krainie lat cztery, stosownie do §. 75 ustawy państwowej z dnia 14 maja 1869 względem szkół ludowych, dopóki prawodawstwo krajowe trwania jego nie ustanowi.

2. Uczniowie, którzy z początkiem roku szkolnego 1870/71 na pierwszy rok, przyjęci zostali, mogą być przypuszczeni do egzaminu dojrzałości dopiero po zupełnem ukończeniu zakładu (to jest wszystkich czterech klas).

3. Uczniowie, którzy w roku szkolnym 1870/71 ukończą drugi rok, obowiązani są już tylko rok jeden uczyć do zakładu.

4. Uzyskane dotychczas świadectwa uzdolnienia na nauczycieli niesamoistnych szkół realnych, uprawniają do otrzymania posady przy szkołach miejskich; świadectwa uzdolnienia

na nauczycieli szkół trywialnych i głównych jako równe świadectwom uzdolnienia na nauczycieli ogólnych szkół ludowych, świadectwa zaś uzdolnienia na nauczycieli niższych przy szkołach trywialnych i głównych, jako równe świadectwom dojrzałości, w myśl ustawy państwowej względem szkół ludowych uważane być mają.

Stremayr r. w.

2.

Rozporządzenie ministra wyznań i oświecenia z dnia 23 grudnia 1870,

mocą którego rozporządzenie z dnia 12 lipca 1869 względem zakładów do kształcenia nauczycieli i nauczycielek bez zmiany, rozporządzenie zaś z dnia 15 listopada 1869 względem egzaminów nauczycielskich do szkół ludowych i miejskich z kilku zmianami na hrabstwo Gorycye i Gradykę rozciągniętem zostaje.

Obowiązujące dla hrabstwa Gorycyi i Gradyki.

Po wysłuchaniu goryckiej rady szkolnej krajowej uznają za stosowne rozciągnąć na hrabstwo Gorycye i Gradykę rozporządzenie ministeryalne z dnia 12 lipca 1869 (Dz. u. p. Nr. 131) względem zakładów do kształcenia nauczycieli i nauczycielek, bez zmiany, tudzież rozporządzenie ministeryalne z dnia 15 listopada 1869 (Dz. u. p. Nr. 168), zawierające postanowienia względem egzaminów nauczycielskich do szkół ludowych i miejskich z następującymi zmianami:

- a) Na siedzibę komisji egzaminacyjnej (§. 2 rozporządzenia) wyznacza się także Gorycye;
- b) pomiędzy przedmiotami do egzaminowania w miejsce „języka niemieckiego“ (§. 19, 1 rozporządzenia), przyjmuje się „język wykładowy“.

Zarazem uznają za potrzebne wydać następujące rozporządzenia:

1. Kandydaci na nauczycieli, którzy z początkiem roku szkolnego 1870/71 na pierwszy rok przyjęci zostali mogą być przypuszczeni do egzaminu dojrzałości w myśl ustawy państwowej względem szkół ludowych z dnia 14 maja 1869 dopiero po zupełnem ukończeniu zakładu do kształcenia nauczycieli (to jest wszystkich czterech klas).

2. Kandydaci, którzy w roku 1870/71 ukończą drugi rok, obowiązani są już tylko rok jeden uczyć do zakładu.

3. Uzyskane dotychczas świadectwa uzdolnienia na nauczycieli niesamoistnych szkół realnych uprawniają do otrzymania posady przy szkołach miejskich; świadectwa uzdolnienia na nauczycieli szkół trywialnych lub głównych jako równe świadectwom uzdolnienia na nauczycieli ogólnych szkół ludowych, świadectwa zaś uzdolnienia na nauczycieli niższych przy szkołach trywialnych i głównych, jako równe świadectwom dojrzałości w myśl ustawy państwowej względem szkół ludowych uważane być mają.

Stremayr r. w.